GAZET'A TRANSILVANIEI.

Redactiunea si Administratiunea:
Brasiovu, piati'a mare Nr. 22. — „Gazet'a" ese: Joi'a si Duminec'a.
Pretiulu abonamentului:
pe unu anu 10 fl., pe siese luni 5 fl., pe trei luni 3 fl. v. a. — Tieri esterne 12 fl. pe unu anu séu 28 franci.

Anulu XLI.

Se prenumera:
la postele c. si r. si pe la dd. corespondenti.
Anunciurile:
un'a serie garmondu 6 cr. si timbru de 30 cr. v. a. pentru fiacare publicare. — Scrisori nefrancate nu se primescu. — Manuscripte nu se retramitu.

Nr. 8. Dumineca, 29 Ianuariu|10 Februariu 1878.

Basarabi'a.

Brasiovu, in 9 Februariu 1878.

Dusmanii Romaniei i-au totu cobitu de reu. Candu nu mai erá indoiéla despre aceea, ca Russi'a voiesce resbelulu, candu 'si concentrase ostirile la Prutu si se asteptá pe fiecare di trecerea acestor'a pe pamentu romanu, ei plangeau sórtea tierei romanesci lipsita de spriginulu ce l'a imploratu dela Europ'a si avisata la propriele si micele sale poteri. Press'a loru constatase, nu fora órecare bucuria reutatiósa, ca Romani'a este parasita de tóte partile si este lasata in capriciulu bunei intemplari. Dupa-ce inse romanii, mai energici, mai prevedietori si mai tari, decatu s'ar' fi potutu crede chiaru de catra binevoitorii loru amici, au urmatu pe calea singuru mantuitóre de a-'si ajutá ei insusi, au inchiaiatu o conventiune onorifica cu Russi'a in care acést'a a garantatu drepturile si integritatea Romaniei; dupace, provocati in modulu celu mai brutu de catra Turci'a, au luatu arm'a spre a'si aperá cu bravura si eroismu admirabilu vetrele stramosiesci de selbataci'a órdeloru basibozuce: inimicii loru strigau in gur'a mare, ca au vendutu tier'a Russiloru, ca s'au facutu vasalii loru, ca jertfele de avere si sange ce le adusera voru inaintá numai caus'a slavismului. „Serman'a Romania! va sangerá si va peri in ghiarele moscovitului!" acést'a era fras'a constanta in articulii diuareloru turcofile. Cei ce strigau necontenitu contra slavismului si-'si petreceau timpulu celu scumpu cu agitatiuni nepotintióse contra Russiei nu s'au ganditu séu nu au voitu se se gandésca la aceea, ca si romanii 'si iubescu tiér'a si natiunea, ca si ei au unu patrimoniu scumpu lasatu loru dela mosi si stramosi pe care alu aperá c o n t r a o r i - c u i 'si tienu de cea mai santa datoria patriotica. Si óre nu a doveditu in destulu chiaru resbelulu de façia de ce jertfe, de ce eroismu anticu sunt capabili descendentii colonieloru romane dela Dunare, candu este vorb'a de a loru libertate si independentia?

„Sic vos non vobis!" au esclamatu si esclama astadi din nou contrarii politicei guvernului romanu. Ati lucratu pentru altii, v'a-ti versatu sangele pentru cá Russi'a se 'si póta ajunge mai lesne planurile sale de cotropire a Orientului, le dîcu ei romaniloru in tonu de imputare fara a judecá inse, ca óre acesti'a potut'au lucrá altfeliu si déca ar' fi urmatu alta cale, déca ar' fi statu cu manile in sinu, cumu voeau turcofilii, eluptat' ar' fi mai multu, scutit'ar' fi mai cu succesu tier'a de devastare séu de stirbire a teritoriului seu?

Cu-o satisfactiune rara vine astadi organulu germanu alu guvernului din Budapest'a si constata, ca Tiarulu cere acuma dela Romani'a retrocessiunea Basarabiei romane cá recompensa pentru insemnatele si multiplele servitii, pe cari le-au facutu romanii imperatiei russesci in resbelulu de façia. Asia este, Russi'a tinde in adeveru a luá Basarabi'a dela romani. Dér' credeti voi, ca acést'a nu au sciut'o romanii atunci, candu au plecatu in resbelu, credeti, ca barbatii de statu români, cari tóta viéti'a loru au consacrat'o eliberarii tierii de sub jugulu strainismului, nu au prevediutu adeveratele planuri ale Russiei, n'au intielesu, ca russii voiescu se devina érasi stapani pe gurile Dunarii? Candu mai cu séma dela conferinti'a din Reichstadt tóta press'a europeana au ventilatu cestiunea reluarii Basarabiei, candu chiaru copii de scóla aflara de acestu planu, numai guvernulu romanu, dnii Bratianu si Cogalniceanu se'lu fi ignoratu?

Au sciutu romanii prea bine, la ce au ei se se astepte dela o Russia victoriósa si tocmai pentru aceea ei au mersu in resbelu, s'au aliatu si s'au luptatu alaturi cu ostirile ei, pentru de a 'si castigá titluri de dreptu façia de acést'a poternica imperatia, façia de celelalte poteri garante, de Europ'a, care in momentulu celui mai supremu pericolu pentru siguritatea si esistenti'a Romaniei, nu au sciutu se-i vena in ajutoriu nici macaru c'unu eftinu consiliu.

„Ne pare in adeveru reu de sermanulu poporu dela confiniele nóstre", esclama fói'a din Budapest'a. O fariseiloru! de ce nu v'au parutu reu atunci, candu, déca nu i-ar' fi succesu a regulá trecerea ostiriloru russesci printr'o conventiune, déca nu 'si-ar' fi mobilisatu si pusu in actiune fortiele militare, Romani'a erá se'si pérda chiaru esistenti'a, se se sfersiésca sub lovirile copiteloru cailoru a doue armate infricosiate, ce veneau un'a asupra altei'a. Apoi déca cumu diceti aveti catu de puçinu simtiu de simpathia pentru „serman'a Romania", de ce nu ve bucurati, ca astadi in urm'a atitudinei ei eroice in resbelu, in urm'a concursului ei insemnatu la succesele eluptate, Europ'a are de diece ori mai multa causa, mai multu cuventu de a-o aperá in contra tendintieloru cotropitóre ale Russiei? Si Europ'a, diceti, este interessata in modu insemnatu la cestiunea Basarabiei, nu póte voì nicidecumu cá acést'a se intre in manile russului, cá gurile Dunarei, a carei libertate ii este de-o potriva scumpa Austro-Ungariei si Germaniei, se fia dominate de-o singura potere!

In adeveru noi cei din Austro-Ungari'a n'avemu causa multu mai puçina de a fi mahniti pentru intentiunea Russiei in privinti'a Basarabiei. Séu ca Dunarea a incetatu a fi o arteri'a principala a comerciului nostru? Ne simtimu póte atatu de siguri despre aceea, ca „sfer'a interesseloru nóstre" nu va fi alterata de catra Russi'a? Organulu contelui Andrásy vine si dupa ce constata ca numai poterile garante cari au subscrisu tratatulu dela Paris din 13 Martie 1856 potu se decida definitivu asupra sórtei Basarabiei, pe care au fostu dat o Romaniei cá unu feliu de depositu, dîce: „Póte ca unu congresu europeanu va luá Romaniei acestu petecu de pamentu, dér' atunci va decide totu congressulu ce se se intemple cu elu." Ce va se insemne acést'a? Ori ca cancelarii imperiali sunt deja intielesi in privinti'a acést'a si ghesieftulu este facutu inca póte dela conferinti'a din Reichsstadt?

Ori-care ar' fi intentiunea Russiei si ori-care ar' fi intielegerea intre poterile nordice, mic'a dér' brav'a Romania 'si-a datu verdictulu ei in acést'a cestiune. Unu telegramu dela Bucuresci ne spune, ca corpurile legiuitórie au votatu o motiune declaranduse categoricu in contra retrocedarii fia pentru ori-care schimbu séu compensatiune. Nu vomu cedá nici unu petecu de pamentu cu voi'a nóstra! Acest'a este demnulu limbagiu a unui poporu, care a sciutu se jertfésca avere si sange pentru libertatea si independenti'a sa.

Inca russii nu au facutu nici unu pasu seriosu, oficialu pentru realisarea dorintiei loru, ei deocamdata numai au batutu la portile Basarabiei, crediendu ca guvernulu principelui Carolu le va deschide: S'au insielatu. Respunsulu camereloru ii va invetiá se cunósca pe romani si mai bine. Póte ca dupa acést'a nu voru mai insiste. Déca inse totusiu nu 'si-ar' stemperá poft'a si ar' voi Basarabi'a cu ori-ce pretiu? Atunci Romani'a se va adresá din nou la Europ'a si provocanduse la miile de viteji cari au cadiutu pentru independinti'a tierii si libertatea popóreloru chrestine, va dîce: Nu lasá se mi se stirbésca teritoriulu aperatu cu atatea jertfe! Se speramu in interesulu libertatii popóreloru ca de astadata Europ'a ei va dá ascultare, ca-ci de nu ar' fi asia, de nu va poté Europ'a se faca a se respectá vocea ei la congressulu viitoriu, atunci s'ar' implini predîcerea marelui Thiers: ca déca statele voru lasá prea multa libertate de actiune Russiei, acést'a va cotropi, inca totu Orientulu si Europ'a nu-i va mai poté contrastá!

Impresurarea Vidinului.

(Corresp. part. a „Gaz. Trans.")

Arcer-Palanc'a, 14 Ianuariu st. v. 1878.

Dupa caderea Plevnei, cumu sciti, armat'a nóstra fù reorganisata astfeliu, cá se póta corespunde tuturoru recerintieloru ulterióre, adeca: a escortá prisonierii, a lasá mici garnisóne prin localitatile cucerite si unu corpu de armata sub numirea de „Corpu de Vestu" se opereze asupra Vidinului sub comand'a generalului H a r a l a m b i e.

Acestu corpu compusu din trei divisiuni se puse in marsiu indata dupa caderea Plevnei si, invingêndu teribile accidente causate si multe alte neplaceri, reusi a aparé la timpu in façi'a Vidinului, pe care dupa o operatiune de aprópe o septemana 'lu incungiurà, incependu dela Nazir-Mahala pana la Florentinu. Trupele ajunse odata in positiunile loru, procesera in a stringe cerculu de impresurare, incatu se ajunga la o departare, de unde se póta incepe bombardarea Vidinului. In inaintarea loru trupele intimpinara insemnata resistintia in satele cele mai apropiate de Vidinu, si adeca: Tatargicu, Novoseio, Rupea, Rajanovce, Smardana, Capitanovci'a si Cherumbecu, cari erau cá posturi detasiate intarite si ocupate de turci.

Prin o bombardare bine combinata din tóte partile (si din Calafatu) turcii fura siliti de catra armat'a nóstra a evacuá tóte aceste sate, afara de Novoselo, Smardana si Cherumbecu. Celu de alu douilea (Smardana) fù atacatu directu de trupele nóstre la 12 Ianuariu si luatu cu assaltu, la care ocasiune cadiura in manile nóstre 220 prisonieri si siese tunuri de 9 Krupp. Acestu satu era aperatu de trei redute. Gratia negurei ce protegea ataculu, perderile nóstre sunt relative mici.

Pe timpulu atacului divisiunea din Calafatu bombardá Vidinulu, facêndulu se ardia mai multe óre cu flacara mare.

Satele parasite de turci fura ocupate la momentu de trupele nóstre, ér' Novoselo si Cherumbecu se bombardéza mereu.

Din nouele positiuni trupele nóstre potu bombardá Vidinulu la o distantia de 3—4 chilometri.

Adeveratulu bombardamentu asupra Vidinului n'a inceputu inca, dér' nu va intardiá multu si 'mi vine a crede, ca indata ce considerabilulu numeru de guri de tunu, de cari pentru acestu scopu dispune armat'a nóstra, va incepe foculu, Vidinulu se va predá, ca-ci nu póte nicidecumu se resiste unui bombardamentu, dupa cumu i-se pregatesce. Giuru impregiuru incungiuratu de artileria, care la unu momentu datu este in stare a inundá fortareati'a si orasiulu de obuse, turcii voru fi siliti se redice stégulu albu inca inainte de a intrá infanteri'a nóstra in rolulu ei.

Totu asemenea se va intemplá cu cetatea Belogragicu, care arde de doue dile de foculu produsu prin artileri'a nóstra de acolo.

---

† Ecaterin'a Mocioni de Foen.

Natiunea romana abia si-a stersu ochii de lacrimi la mormentele fratiloru Golesci, si abia reintorsi dela catafalculu loru, aflaramu, ca mórtea crudà de nou pune in jale animele nóstre, de nou causéza doreróse palpitari in anim'a romanului, ca-ci E c a t e r i n 'a M o c i o n i a disparutu din corpulu nationalu.

Famili'a de Mocioni este o familia vechia macedoniana venita in timpii mai recênti in Banatulu temisianu, unde s'a distinsu prin diligintia si amóre nationala. Caracterulu nobilu alu acestei familie se dovedesce eclatantu: ca in mani'a multeloru uneltiri straine, nici candu s'a abatutu dela vatr'a s'a romanésca, ci a statu stanca neclatita si aparatoriu in fruntea natiunei sale, asteptandu cu barbatia regenerarea romanismului.

Unu membru din acést'a stralucita familia a fostu si Ecaterin'a de Mocioni. Acést'a femeia romana a fostu o mama esemplara. Virtutile ei erau caste cá radiele sórelui. Erá bucuri'a si mandri'a romanului, erá binefacatóri'a generatiunei nóstre. Ea a moritu atunci, candu iamu datu testimoniu stralucitu: c a r o m a n u l u, a m o r e a s u f l e t u l u i e i, n u a d e g e n e r a t u. Si ea póte a moritu satisfacuta in momentele candu

glori'a romanésca a implutu de multiumire anim'a ei cea nobila de romanu.

Acésta matróna, cá o vergura a templei vestale, a sustienutu foculu divinu in continuitate, pentru a nu se stinge din animile nóstre, — foculu divinu alu romanismului. —

Fericitu este acelu poporu, care posede in sinulu seu femei morale, ca-ci acestea facu virtutile barbatiloru se stralucésca cá sórele.

Camu dela anulu 1848 datéza luptele acestei familie pentru romanismu. Ecaterin'a de Mocioni erá pretotindenea acolo, unde se aflá bravii ei frati Andreiu, Antoniu si Georgiu. Ea a induratu cu romanii tóte regretele, tóte suferintiele natiunei. Salónele ei erau deschise pentru totu romanulu de bine. Aci se amestecau doru cu dorulu ei, lacrimi cu lacrimile ei si aspiratiuni cu aspiratiunile ei. Aci tenerimea nóstra sermana 'si aflà patronagiu si consolare. Ecaterin'a Mocioni le sioptea in tonulu unei mame barbatia si pacientia. Ea aprindea foculu in animele barbatiloru nostri de lupta, pentru a eluptá: Libertatea pentru romanismu.

'Mi aducu aminte, ca pe la anulu 1863 avui rara fericire de a-o cercetá. Fiiulu ei Eugeniu abia de 17 ani erá ranitu in unu duelu, ce trebuiá se-lu sustiena pentru onórea nationala. Si atunci am audit'o, am vediut'o, cumu se luptá, o mama romana, cu amórea catra natiune si cu intristarea dorerósa pentru fiiulu seu. Vedeam din ochii ei superbi, cumu preferea castitatea onórei nationale. Eu parasindu a ei vedere, am pastratu devis'a: Déca o femeia póte se fia atatu de nobila, cu catu noi barbatii nu amu poté se ne jertfimu chiaru viéti'a in luptele nationale.

Dér' meritulu ei este mai splendidu atunci, candu trebuie se ne dicemu, ca: Ecaterin'a de Mocioni este mam'a dulce a lui Alessandru si Eugeniu.... Ea a moritu, dér' a datu mostenire natiunei sale pe fii sei, dela cari poporulu romanu astépta, cá printrensii se se eterniseze virtutile sufletului ei. Ea a fostu brava si numele ei va fi nemuritoriu. Se-i fia binecuventate osemintele!

V. Grozescu, protopopu.

Inmormentarea directorelui Dr. Ioanu Mesiota.

Lasamu se urmeze acuma cuventarea funebra a dlui advocatu Nicolae Strevoiu, despre care amu facutu amintire in numerulu trecutu. Ea suna asia:

Intristatiloru ascultatori! Asiadér' Dr. Ioanu Mesiota, directorulu institutelorn nóstre de invetiamentu, a incetatu de a mai fi intre cei vii.

Multe sunt lacrimile, cari curgu la acestu cosciugu, multe sunt animile amaru lovite prin acésta perdere. Mam'a, fratii, sororile si nepotii defunctului deplangu cu amaru perderea maugaierei, a mandriei loru. Colegii repausatului jalescu profundu pe amiculu loru sinceru, pe colegulu loru inteligentu, pe conducatoriulu loru celu plinu de tactu. Amicii, cunoscutii, concetatianii repausatului deplangu perderea unui barbatu intieleptu si folositoriu natiunei si patriei sale.

Nimenea inse nu va simti in aceste momente mai profundu acésta nereparabila perdere de catu acea corporatiune, careia s'a concrediutu institutele nóstre de invetiamentu, voiu se dicu decatu Efori'a scolaria.

Erá liniscita in sufletulu seu acésta corporatiune, sciindu, ca institutele de invetiamentu sunt conduse de unu barbatu, care inzestratu cu cunoscintie inalte si cu unu tactu deosebitu a sciutu a redicá aceste institute la acelu gradu, pe care se afla cele mai bune institute omogene ale patriei. Erá mundra acésta Eforia pentru directorulu institutelorn nóstre, care chiamatu prin increderea publica la posturi onorifice in representantia municipale si comunale, consistorii, sinóde si congresse, totdeauna se aflá la culmea missiunei.

Netiermurita erá speranti'a nóstra, ca câta vreme institutele nóstre de invetiamentu se voru aflá sub o asemenea conducere, ele voru prosperá si voru inaintá potemicu intru binele patriei si alu natiunei nóstre.

Acea linisce sufletésca, acea mundria indreptatita, acea sperantia motivata a nóstra astadi cu acestu cosciugu apune in mormentu.

In cea mai vigurósa versta, ajunsu la maturitatea culturei sale, acestu barbatu neobositu fù rapitu acestoru institute de invetiamentu, fù rapitu natiunei.

Sermana natiune! Ce ai pacatuitu tu, cá fii tei cei mai plini de sperantia se-ti fia rapiti unulu dupa altulu? Dér' dorerea este prea cumplita, ca ne stringe anim'a, ne curma vorbirea, nu-'si afla espressiunea.

Se ne implinimu o ultima datorintia.

Neobositule luptatoriu pentru cultura si inaintare nationala, care sub cele mai critice impregiurari ai condusu cu intieleptiune si ai promovatu cu taria institutele nóstre de invetiamentu, tu astadi nu audi plangerile, nu vedi lacrimile nóstre de cumplita dorere si totu-deodata de profunda recunoscintia, pe cari le versamu cu dreptu cuventu la mormentulu teu.

Dér' ceti pasa tie de recunoscinti'a ómeniloru? Cu multu mai mare recompensa duci tu cu tine din acésta lume; tu duci consciinti'a de ati fi implinitu cu scumpetate totudeauna datori'a t'a in ori-care locu, in care te-a asiediatu provedinti'a; tu duci cu tine consciinti'a de a fi transplantatu spiritulu teu celu iubitoriu de cultura si revnitoru de sciintia in institutele, in tinerimea nóstra; tu duci cu tine credinti'a, ca spiritulu teu transplantatu in tinerime si prin acést'a in natiunea nóstra, a devenitu nemuritoriu chiaru si dincóce de mormentu.

Fericitule, tie 'ti este datu aceea, ce la puçini ómeni e datu, tie 'ti este datu a gustá deodata doue nemuriri: Nemurirea spiritului dincolo de mormentu si nemurirea fapteloru tale dincóce de mormentu:

Memori'a ta va fi eterna!

In fine mai adaugemu spre completarea relatiunei nóstre, ca din partea consiliului comunalu (a comunitatii), a carui a membru erá si repausatulu, au fostu delegati 20 membri pentru cá se dé mortului acompaniamentulu de onóre, tienendu cordónele carului mortuaru. — Din afara au sositu depesie de condolentia dela Illustritatea s'a dlu episcopu Metianu, dela fostulu ministru d. Titu Maiorescu si dela „Societatea Andreiana“ a teologiloru din Sibiiu. Audimu, ca studentii gimnasiului romanu de aici au convenitu intre sine de a portá in timpu de siese septemani floru negru pe chipiuri, cá semnu alu doliului profundu, in care a pusu pe intrég'a tinerime gimnasiala mórtea multu iubitului si respectatului directore.

Din camer'a romana.

In numerulu trecutu amu publicatu interpellatiunile dloru Ghic'a si Urechia. Tóta romanimea asteptá cu nerabdare respunsulu guvernului in cestiunea acést'a vitala a Basarabiei, toti voiau se afle catu mai curundu din gur'a ministriloru tierii, de este adeveratu, ca Russi'a cere dela guvernulu romanu Basarabi'a romanésca, in schimbu cu Dobrogi'a s. c. l. In siedintiele publice de Luni, 23 Ian. v. ale senatului si ale camerei se asteptá, cá ministrulu de esterne si ministrulu-presiedinte se dé lamuririle cerute. Dér' in locu de a face acést'a éta ce a disu d. Cogalniceanu in Senatu: „Principele Dimitrie Ghic'a cá unulu ce de atatea-ori a fostu siefu de guvernu, scie mai bine de catu ori-cine, ca o asemenea cestiune ardietóre nu póte fi tratata in publicu inainte cá si senatulu si camer'a si guvernulu se-si comunice ideile, camerele se cunósca vederile guvernului, precumu si guvernulu érasi se cunósca vederile camerei. Me vedu dér' in nepotintia a primi desvoltarea interpelatiunei inainte cá onor. senatu se binevoiésca intr'o siedintia confidentiala si secreta, s'ié cunoscintia de tóte documentele privitórie la cestiune.“ D. Ghic'a primesce propunerea guvernului de a se tiené siedintia secreta si Senatulu decide a se pune indata prin telegrafu in intielegere cu camer'a de pe délulu Metropoliei.

Totu in acelasiu timpu a declaratu in siedinti'a camerei dnu presiedinte alu consiliului Ion Bratianu: „Dloru, amu vediutu obiectulu interpelarii onor. d. Urechia, fiindu-ca inse acést'a cestiune n'a intratu inca pe teremulu oficialu, credu, ca nu este bine cá noi se prejudecamu lucrulu intr'unu modu oficialu si se-lu tratamu aci. Cu tóte aceste guvernulu voiesce se fiti in curentu nu numai de ceea ce este oficialu, dér' si de aceea ce se dice si se face intr'unu modu oficiosu, si de aceea ve róga se ve constituiti in comitetu secretu si atunci potemu se ve spunemu in ce stare se afla acést'a cestiune.“ — Interpelantulu d. Urechia catu si Camer'a consimte cu acést'a declaratiune. Inainte de inchiderea siedintiei la 4 óre p. m. d. presiedinte alu camerei C. A. Rosetti face cunoscutu, ca d. vice-presiedinte alu senatului a comunicatu biroului, ca s'a propusu o siedintia secreta in unire cu camer'a si invita pe deputati se mérga acolo spre a se constitui in siedintia secreta.

Revist'a diuareloru din Romani'a.

Intrég'a societate romana este profundu agitata din momentulu in care s'a auditu, ca generalulu Ignatieff, tramisu in missiune diplomatica la curtea romana, ar' fi comunicatu domnitoriului dorinti'a Russiei de a reluá Basarabi'a, care in 1856 a fostu inapoiata Romaniei, dandui acesteia in schimbu o mica parte din teritoriulu bulgaru. Diuariele romane ne dau o icóna viua a impressiunei ce a facut'o acestu pasu oficiosu la toti romanii. Vorbindu despre interpelarile anunciate in Senatu si in Camera in privinti'a Basarabiei scrie „Romanulu“ intre altele:

„Intrunirea secreta intre senatori si deputati inceputa Luni a urmatu si eri si se tiene si astadi (Mercuri). Resultatulu acestoru desbateri secrete'lu vomu cunósce in siedintiele publice ce se voru tiené Joui. Avemu inse trebuinti'a se scimu ce spunu senatorii si deputatii in siedintiele loru intime, pentru cá se cunóscemu care va fi resultatulu? Din fericire n'avemu acést'a trebuinti'a. Un'a din poterile cele mari ale Romaniloru a fostu unirea tuturoru pentru apararea patriei. Nu dér' astadi, candu ajunseramu aprópe de limanu, vomu perde acést'a stramosiésca si romaneasca virtute. Lipsitu de simtieminte romanesci cata se fia acela, care se va induoi, ca natiunea romana se va presentá in façi'a Europei unita, pe deplinu unita si va dice intr'o singura voce tuturoru poteriloru: — Nu eu voiu taiá din carnea mea, nu eu voi vinde pe fratii mei! Noi staruimu a crede, ca imperatorele Alesandru nu va lasá pe consiliari se rupa conventiunea dela 4/16 Aprile in partea ei cea mai esentiala*). Noi staruimu a sperá, ca Elu nu va primi cá lumea tóta se póta dice, c'a ruptu contractulu tocmai dupace Romanii 'si-au versatu sangele la Plevn'a, fara se-i céra nimicu si ca le-a sfasiatu anim'a tocmai dupace, prin faptele si prin lealitatea loru, au facutu, cá Maj. S'a sei dechiare pe campulu de onóre si 'n façi'a lumei de aliati ai sei. Acést'a sperantia inse nu trebuie se ne impedece de a ne face datori'a.

„Se ne unimu dér' toti si prin cuvinte si prin fapte, se damu asecurari imperatului Russieloru si tuturoru celorulalte poteri, ca Romanii nu se vendu. Suntemu de parere inca, ca Romanii se tiena in tóte orasiele intruniri publice, se 'si manifeste simtiemintele, se-'si afirme vointi'a, si prin resolutiuni se le faca cunoscute guvernului, Europei. Acést'a este, dupa noi, calea Romaniloru, acést'a este calea, pe care amu mersu totdeaun'a, care ne-a condusu pana aci si prin care vomu isbuti de securu a dobandi din ce in ce mai multu stim'a si increderea Europei. In ori-ce casu se ne facemu datori'a, ca-ci cei cari 'si facu datori'a sunt in cele din urma adeveratii invingutori.“

Totu relativu la cestiunea acést'a dîce „Telegraphulu“: „Dela unu capetu la altulu alu tierii nu este alta preocupare de catu cestiunea Basarabiei. Dela celu mai seracu pana la celu mai bogatu, toti astépta cu ingrigire se védia mai curundu, déca intr'adeveru lealulu nostru aliatu va reclamá si oficialu aceea ce a cerutu indirectu, déca va luá cu forti'a pamentulu nostru stramosiescu, pe care ordinióra i l'a datu imperiulu otomanu fara dreptu, ér' nicidecumu romanii si pe care poterile ni l'a restituitu in poterea dreptului nostru.“

„Romani'a libera“ constatandu ca Russi'a completéza acuma in sensulu vederiloru ei politic'a inaugurata de Prusi'a dupa Sadov'a dîce: „Déca cu aliatii nostri, cu cari ne amu amestecatu sangele pe campulu de lupta, atrasi pe langa interessulu demnitatii nóstre natiunale, si de inalt'a si umanitar'a idea ce Russi'a luase cá devisa a resbelului seu; déca dela diplomati'a russésca este otaritu, ca nu ne potemu asteptá decatu la o forfecare de fruntarii, tocmai din spre partea politicesce cea mai pretiósa a pamentului romanescu; déca in locu de a ne dá unu sprijinu puternicu si lealu, precumu eramu in dreptu a ne asteptá dela Russi'a, intelnimu din potriva propuneri fórte dureróse pentru tiéra, atunci, contrari, precumu amu declarat'o eri, ori-carei incercari entusiaste de a ne aperá pamentulu cu arm'a, nu ne remane de catu a ne referi la vointi'a congressului europeanu, asteptandu cu incredere, ca elu, in inalta-i intieleptiune si pe deplinu convinsu de lealitatea nóstra, de servitiele aduse crestinatatii si progressului, acumu, cá si in timpii nostri istorici, se decida asupra punctului, déca se cuvine, cá Romani'a se pérda gurile Dunarii si prin urmare missiunea ei politica si istorica, stabilita prin atatea veacuri de sacrificii, si consantita mai anii

---

*) Acést'a este articolulu alu II-lea alu conventiunei incheiate intre Romani'a si Russi'a la 4 Aprile 1876, care suna asia:

„Pentru-cá nici unu inconvenientu seu pericolu se nu „resulte pentru Romani'a din faptulu trecerii trupeloru russe „pe teritoriulu seu, guvernulu Maj. S. Imperatului tuturoru „Russiiloru se obliga a mantiené si a face a se respectá drepturile politice ale statului romanu, astfeliu cumu resulta din legile „interióre si tratatele esistente, precumu „si a mantiené si aperá integritatea actuala a Romaniei.“ Red.

trecuti, prin atatea volumi de sange ce cursera din vinele Europei!" In fine dice: „Noi nu suntemu pentru politic'a entusiasmului, ci a calculului. Un'a e nesigura si adesea funesta; cealalta este mantuitória. Noi ne referimu la dreptatea si intieleptiunea Europei s. c. l."

„Press'a" se esprima asia: „Acuma cá si altadata noi avemu deplina confientia in lealitatea si inaltele simtieminte ale imperatului Russiei, care nu va violentá si silá pe miculu nostru poporu, pe aliatii Majestatii Sale, cá se se sinucida, se se desonoreze singuri. Corpurile legiuitórie nu voru intardiá a se pronunciá cu patriotismulu si recea chibzuire ce se cuvine in asemeni impregiurari." In altu locu dice: „Asteptamu cu-o legitima nerabdare se vedemu, care este positiunea Romaniei, in urm'a resbelului ce amu facutu cu atat'a succesu in cont a Turciei! Alianti'a cu poternic'a nóstra vecina, confirmata prin versarea de sange a mii de eroi romani in siantiurile Plevnei, ne da dreptulu a crede, ca vomu fi tratati dupa cumu se cuvine a fi tratata o natiune brava si plina de vigóre!"

„Stéu'a Romaniei" din Iasi, care a demonstratu in cativa articoli incompetiuti'a si incapacitatea corpuriloru legiuitórie de a operá vreo schimbare teritoriala, documentandu, ca numai o constituanta ar' fi competenta in asemenea materia relativu la inchiaierea armistitiului, scrie: „Amu trebui se presupunemu, ca la subscrierea actului dela Adrianopolu voru fi trebuitu se participe pe lenga Russi'a si Turci'a si celelalte poteri beligerante, aliate Russiei. In totu casulu Russi'a n'a potutu tratá fia chiaru provisoriu in numele si asupra interesseloru, ce ne privescu esclusivu pe noi, fora o speciala imputernicire din partea guvernului nostru. Fora unu asemenea mandatu nu póte fi valibila nici o arangiare inchiaiata despre noi fora de noi.

„Curierulu"-Balassanu. din Iasi, scrie: „Noi cu totii, tiéra si poporu suntemu alarmati prin sgomotulu, ca Russi'a vrea se-i damu Basarabi'a pentr'unu teritoriu órecare din Turci'a. Pana acum'a n'am datu peste nici o scire oficiala, care se confirme acestu sgomotu. Asteptamu cu nerabdare scirea despre respunsulu guvernului la interpelarile din senatu si camera. Deja impregiurarea, ca guvernulu a cerutu o siedintia secreta pentru a poté respunde, ne ingrijesce. —

Bistriti'a, in 28 Ianuariu 1878.
(Urmare si fine.)

Domnulu B. spre recompensa, ca Naseudenii votasera pentru genere-seu, 'si-a tienutu cuventulu, ca-ci a votatu cu ei, ma inca le-a castigatu si vreo patru séu cinci votanti sasi, cejalalti sasi si romani mai toti din celelalte cercuri, afora de alu Naseudului, au alesu pe Rusu. In urm'a acést'a dlu Dr. Alessi a protestatu in contra unei atari alegeri, incependu cu aceea, ca recunósce, ca alegerea a decursu dupa tóte formele prescrise, dér' densulu totusi protesteza in numele romaniloru. (?)

Acést'a a fostu curgerea cea adeverata a alegeriloru, martori mi sunt toti, cari au luatu parte la ele. Mai multu me miru de Domnulu advocatu Ioachimu Muresianu, care adeseori, faç̧ia de mai multi, chiaru si faç̧ia de comitele supremu, s'a dechiaratu, ca nu va primí nici o functiune, cumu s'a lasatu ds'a, cá advocatu cu cancelaria estinsa, a fi sedusu de a candidá la functiunea de jude procesuale in Naseudu, — tóte le precepu, dér' acést'a un'a nu. —

Pe lenga acést'a stare a lucrului venu a intrebá acumu pe d. „Publiu": Judecat'a ds'a cu seriositate, ce a scrisu in corespondenti'a dsale din Nr. 2 alu „Gazetei Trans.", séu dóra scris'a acea corespondentia in furi'a prima, vediendu, ca cu tóte incordarile dsale a facutu fiasco? Dupa-ce nu romanii cu sasii, ci Naseudenii cu dnulu B. au facutu o legatura, quasi de cortesire in favórea aloru doue persóne, pe bas'a unei atari legaturi private avut'a locu protestulu d-sale intr'o siedintia publica oficiósa a comitetului comitatensu? si inca protestu necualificatu, in care protestantele recunósce, ca la alegere s'a observatu tóte formele, dér' totusi protesteza?!

Pentru-ca d. „Publiu" si consoçii d-sale au fostu asia de neprecauti, de s'au lasatu a fi amagiti de d. B., capulu unei fractiuni sasesci, meritat'au sasii din acestu comitatu si respective membrii de sasu din comitetu se-i numésca d. „Publiu" in diuarie publice „sireti, frangatori de cuventu", atunci, candu densii cuventulu datu l'au tienutu cavaleresce si la acestea alegeri ne-au satisfacutu peste asteptarea si peste pretensiunile nóstre? atunci, candu in acestu comitatu — si paremise in uniculu — au decursu alegerile in armonia si in intielegere comuna intre romani si sasi? atunci, candu ómeni asiediati cu judecata sanetósa se mira, vediendu resultatulu si apróba procederea atatu a romaniloru catu si a sasiloru!?

Meritat'am sub aceste imgregiurari subscrisulu si ceilalti membrii romani din comitatu, cari din convingere curata n'amu votatu pe candidatii propusi de clic'a din Naseudu, ci pe altu romanu, meritat'amu dicu, de a fi timbrati pentru acést'a in publicu de vendiatori si criminalisti nationali? Scia d. „Publiu" si póte produce vre-una fapta, pentru care se fimu timbrati de vendietori ai natiunei si criminali? Déca dá, la publicitate cu deus'a! nu vorbe, fapte dle „Publiu"! acestea sunt probare neresturnabila!

Dlu Publiu striga in gur'a mare de formarea unui clubu nationalu; dér' póte pretinde dsa, cá subscrisulu si altii de parerile mele se avemu incredere si se ne intielegemu fratiesce cu ómeni (abstragundu dela unii domni Naseudeni, cari intru tóte ce urméza sunt nevinovati), cari la alegerile trecute au amblatu pe sate cortesindu pentru Tanárky se fia alesu in Naseudu cá deputatu dietale? Au dóra pretinde dsa, cá se intramu si noi in coteri'a unor'a, se facemu si noi denunciatiuni asupra deregutoriloru, cari nu ne convinu (dupa cumu s'au facutu asupra lui Rusu scurtu tempu inaintea alegeriloru, cá se nu póta fi candidatu) si apoi se le tramitemu la Borgou si se midiulocimu subscrierea loru prin ómeni, cari eri alaltaeri au esitu din carcere, unde fura infundati pentru furturi si defraudari? Séu dóra pretinde d. „Publiu" se amblamu si noi, cumu au amblatu unii prin Naseudu seri si nopti intregi prin ospetarie spre a fi adapati de beuturi prin aspirantii la diferite posturi? Acestea sunt principiele salutarie pentru poporulu nostru, pentru cari se ne consolidamu si pentru cari este d. „Publiu" asia invapaiatu in corespondenti'a dsale? De se va uitá d. „Publiu" bine impregiurulu dsale, va vedé, ca — dorere — tóte sunt asiá, cumu le spunu aci si nu va pretende, cá omulu se ié parte la ele, credu, ca nici ds'a nu va luá.

D. Publiu nu s'a potutu retiené de a nu insultá in publicu si p d. Rusu, alesulu jude procesuale, ca e denunciatu la comitele supremu pentru nu sciu ce mania pasialésca. Cine cunósce pe d. Rusu, sum siguru, ca-mi va aprobá, ca densulu in decursulu servitiului de pana acuma prin iubirea de dreptate in oficiu si prin portarea morala esemplara in afora si-au sciutu castigá iubirea superioriloru sei si respectulu poporului din cerculu incredintiatu lui spre administrare, incatu pentru denunciarea facuta in contrai cugetu, e destulu, ca am aretatu, ca intre individii subscrisi in denunciare se afla si ómeni amblati prin carcere, apoi ca denunciarea s'a facutu scurtu timpu inaintea alegeriloru si ca d. „Publiu" se mira in corespondenti'a dsale, ca d. Rusu totusi a venitu in candidatiune.

De almintrelea cercetarea e in curgere, comissiunea administrativa si respective disciplinaria, care si pana acumu a datu probe, ca nu cauta la persóne, ci scia judecá objectivu, va decide si asupra acestei denunciari, acumu observezu numai dlui „Publiu", ca comitele supremu a fostu cu multu mai cu minte, de catu se denege pe bas'a unei denunciari subscrisa de criminalisti candidarea unui omu cu familia, care din anulu 1862 a fostu nepatatu totu in servitiu publicu.

Inchieiu cu aceea, ca pana voiu vedé procedendu ómenii pe cali de acestea, aflu mai consultu a tacé si a face singuru, ce-mi este possibilu.

Primiti s. c. l.

Danila Lica, advocatu.

Craiov'a, 22 Ian./3 Febr. 1878.

Domnule Redactoru!

Ve roga se binevoiti a face locu in stim. d-vóstre diuariu catoru-va linii ce-mi tienu de datoria a dá publicitatii, si a primi anticipativu multiamirile si recunoscinti'a

devotatei d-vóstre
Adelin'a Olteanu

In Octobre 1877 D-a Constanti'a Argentoianu si Dsióra Elis'a Opranu, inspirate de foculu sacru alu amorului de patria, luandu initiativa pentru a face o loteria in favórea bravilorn nostri luptatori, avură fericirea de a obtiené prin concursulu mai multoru cetatiene resultatulu doritu. — Cateva membre din Comitetulu „Independentia Craiova" luara asuprasi distribuirea sortiloru; eu, care cunosceamu patriotismulu ce predomina animile multu iubiteloru nóstre sorori transcarpatine, nu intardiaiu a me adresá la cateva din cunoscintiele mele, fiindu mai dinainte secura de bun'a primire ce asi intimpiná, si nu me incelaiu.

„Totu pentru brav'a Armata romana! — dice D-a Mari'a Hannea; — oprescu toti sortii pentru mine; — rogu, mai tramiteti celu puçinu 50, pentru a le plasá", — adauge marea patriota romana.

„Ve multiamescu Dómna. de ocasiunea ce ne procurati, pentru a veni in ajutoriulu scumpiloru nostri luptatori etc. etc.", imi dice multu stimat'a D-a Sev. Muresianu.

Dómn'a Baiasiu, romana cu sufletu si cu anima, pretinde, ca ori catu amu face pentru neobositii si multu espusii nostri romanasi, inca nu facemu destulu. — Pe bas'a acést'a imi mai cere sorti, renuntiandu la castigu in favórea ranitiloru.

Dómn'a E. D. imi inapoiéza cei 50 sorti ce i-am tramisu, insoçindu-i cu 100 franci, si rogandu-me a dispune asemenea de ori-ce castigu in favórea ranitiloru.

Dómn'a Carolin'a Orbonasiu se simte fórte fericita de a poté aduce unu servitiu acestei sante cause, — plaseaza toti sortii si pentru a-lu D. Sale imi tramite 6 floreni; renuntiandu asemenea la ori-ce castigu in favórea vulneratiloru.

Marele capitanu Acsente imi respunde prin epistola plina de entusiasmu si recunoscintia de óre-ce nu am uitatu amórea si devotamentulu seu pentru tóta suflarea romana.

E. S'a episcopulu V. Mihali respunde cá adeveratu romanu si Gentiluomu.

Reverendisimulu D-nu Ciparíu nu intardiédia o diua a mi respunde.

Tenerele Dómne Anna Sandoru si barones'a Aureli'a de Jurc'a, respundu asemenea cu mare entusiasmu oprindu toti sortii pentru sinesi.

Dela D-nu Lapadatu adestu cu nerabdare respunsu la epistolele mele, spre a nu fi silita de a anulá sortii.

Acum trecu din frumós'a si multu dorit'a nóstra Transilvani'a in Capital'a Ungariei, unde cunosceamu cativa romani.

Domnulu Romanu respunde in loculu Dómnei Romanu, anuntiandu-mi, ca cele 15 bilete s'au vendutu tóte socotinduse leulu 45 cruceri, si ca in curendu voru urmá si banii.

D-nu G. Serbu n'a mai respunsu; speru ca nu va intardiá spre a nu me sili desa anulá sortii.

Si deórece omulu nu póte gustá dulceati'a fara de a se atinge incatu-va si de amaratiuni, suferu vediendume fortiata a deplange pe D-nu Iosifu Vulcanu, caruia 'mi-am tienutu de sacra datoria, cá mare romanu si vechiu diaristu beletristicu, ai dá ocasiune de a aretá si prin fapte amórea si devotamentulu seu pentru acea dulce tiéra, pe care o cautá cu atatu focu; ilu deplangu — dicu — ca nu a potutu plasá nici chiaru unu singuru sortiu, dupacum se póte vedé si din epistol'a D-Sale, pe care o reproducu aci spre justificarea mea, deóra-ce nu mi inapoiéza sortii:

„Onorabila Dómna! Ve ceru scusele, ca nu V'am scrisu pan'acuma. Caus'a a fostu, ca am voitu se ve impartasiescu unu resultatu favorabilu. Am asteptatu, dér' inzedaru. Candu 'mi-ati tramisu biletele, nu eram in Budapest'a. Reintorcundume, peste vr'o luna, si voindu se le impartu, am aflatu cu surprindere, ca D-v. ati tramisu si altele aici. Ast'a a fostu caus'a, ca nu 'mi-a remasu cu putintia de a le vinde. — Deci le-am tramisu pe la amici in tienuturi. Der' pan' in momentulu presinte n'am primitu nimicu. De voiu primi ceva, voiu grabi a vr'o tramite. Acést'a inse nu impedeca anularea respectiveloru bilete, ceea-ce ve rogu se si faceti. — Primiti asigurarea stimei mele, Iosifu Vulcanu. Budapest'a 26 Ianuariu 1878."

Acum pentru a-mi complectá datori'a faç̧ia cu multu iubitele nóstre surori si frati transcarpatini, le facu cunoscutu, ca peste cateva dile se va face tragerea, a carei resultatu 'lu voiu publicá imediatu pentru satisfacerea generala. A. O.

Concursurile propuse de Societatea academica romana.

(Urmare.)

B. Premiulu Nasturelu

(din seri'a A. pentru subiecte puse la concursu d) referente la limbistic'a si istori'a filologica séu literaria a limbei romane.)

Conformu decisiunei luate in sessiunea anului 1876 se publica concursu asupr'a thesei urmatórie:

„Studiu asupr'a producériloru literarie in limb'a ro-„mana din epoc'a lui Matheiu Basarabu (1633—1654), in „care se voru avea in vedere atatu documentele oficiale si „particulare redactate in limb'a romana in acea epoca, catu „si carti traduse si tiparite romanesci pe atunci, precumu si „ori-ce elemente literare relative la miscarea culturei romane „in acelu periodu; se va studeá cu speciala atentiune vièti'a „si activitatea literaria a eruditului mare Logofetu alu tierei „din acelu timpu Udriste (Orestu séu Urrilu) Nasturelu din „Herasci, cumnatu alu lui Matheiu Voda si strabunu alu „fericitului nostru donatoriu."

Conditiunile concursului voru fi:

1. Marimea lucrarii va fi de 10—15 cóle de tipariu, formatu octavu ordinariu, litere garmond.

2. Terminulu presentarii manuscripteloru la concursu va fi 1 Augustu 1879.

3. Manuscriptele se voru presentá anonime, portandu o devisa, care va fi reprodusa pe unu plicu sigilatu, contienendu numele concurentului.

4. Premiulu, ce se va acordá opului celui mai bunu va fi de 5000 lei noui, fora a poté fi impartitu.

5. Societatea academica 'si reserva droptulu de a tipari in publicatiunile sale disertatiunea ce se va premiá.

(Va urmá.)

☛ Cu **I Februariu st. v. 1878** se incepe unu **nou abonamentu** la

„GAZET'A TRANSILVANIEI."

Rogamu pe domnii aceia, a caroru abonamentu espira cu 31 Ianuariu st. v. cá se grabésca cu reinoirea lui, déca voiescu cá se li se tramita fói'a regulatu.

P. T. domnii noui abonanti sunt cu deosebire rogati a ne tramite adressele esacte, aratandu si post'a cea mai aprope de loculu unde locuiescu.

Pretiulu abonamentului este: pentru Brasiovu 8 fl. pe anu, 4 fl. pentru semestru si 2 fl. 50 cr. pe trei luni; cu dusulu in casa 10 fl. pe anu, 5 fl. pe semestru, si 3 fl. pe trei luni; pentru Austro-Ungari'a cu post'a: 10 fl. v. a. pe anu, 5 fl. pe unu semestru si 3 fl. pe trei luni, ér' pentru strainatate 12 fl. (séu 28 franci) pe anu, 6 fl. pe siese luni si 4 fl. pe trei luni.

Diverse.

— (Fiat veritas!) Ni se scrie de pe malulu Crisiului rapede urmatóriele: Cetindu in Nrulu 99 alu „Gaz. Trans." unu respunsu alu d-lui Teodoru Filipu adm. protop. la o corespondintia publicata in „Telegr. Romanu", unde d-lu T. Filipu era acusatu, pe nedreptu de unu anumitu „Scipione", nu potu, se nu ve rogu a dá locu in pretiuitulu diuariu ce redigeti urmatóreloru mele orduri, desi sciu ca: „veritas odium parit" (adeverulu nasce ura), cá se se convinga domnii acusatori, ca nu e destulu numai a acusá pe cineva, fora nici o basa, fara a demustrá nimicu, si se afle, ca suntu individi veterani, cari cunoscu fórte bine toti pasii Dlui T. Filipu. Suntu 48 de ani! decandu me aflu fungendu si cá preotu in tienutulu acest'a, si cunoscu tóte giurstarile Crisiului rapede, cunoscu pre d. Filipu inca din anulu 1852, candu fuse alesu de preotu in Lugasiulu de susu, si cu tóte ca d-s'a cá si unu ortodocsu infocatu, 'mi era contrariu si aveamu la olalta frecari multe, — totusi, afirmu cu consciintia curata, ca in causele nationale totudeauna 'mi-a fostu spre ajutoriu cu constantia rara. Mi aducu aminte fórte bine candu odata disputandune despre religiune ia-m disu: „Domnule! religiunea si nationalitatea sunt strinsu legate de olalta, asia ca natiunea trebuie cá se fia antaiu fundata si apoi religiunea, insusi mantuitoriulu nostru Isusu Christosu dice la Evang. Mateiu: „Mergundu, invetiati tóte neamurile botezandui pre ei s. c. l." din care cuvinte ale mantuitoriului apriatu se pote deduce, ca trebuie cá antaiu se fia neamuri (adeca natiuni) si apei botezu (adeca religiune) si d-s'a dlu Teodoru Filipu cu ochi plini de lacrimi de bucuria mi strinse dreapt'a, si 'mi-a prestatu ajutoriu totdeauna in ori-ce causa nationala. Dér' óre potu se dicu mai puçinu bine despre d-s'a aducundumi aminte de timpulu candu, dupa 1875, fù denumitu de administratoriu protopresbiteralu? Nu! Ci trebuie se 'lu aridicu mai tare, ca-ci se vedea cumu inaintandu in oficiu zelosu, inaintá si in causele nationale. Intre altele servésca-i spre onóre acea impregiurare, ca acu nu de multu fiindu d-s'a rogatu prin doi domni maghiari se le ajute spre a poté fi alesi in cerculu d-sale de membri la comitatu d-s'a denegandule rogarea se nisui a se alege si se si alese unu romanu. Credu ca aceste inca suntu destule motive, prin cari aratu malitiositatea acusatoriloru d-lui T. Filipu, cari ei imputa, ca n'ar' fi fostu nationalistu si ortodocsu bunu si cari voindu a-lu nimici pe d. Filipu si alu indepartá dela trépta oficiului protopopescu, ce-lu merita cu tóta increderea, — prin calumnie nedrepte voiescu a aridicá pe altulu. Inse: „fiat veritas, aut pereat mundus!" (Vorbésca-se adeverulu, séu péra lumea!) †

— (Creditulu statului romanu.) In privinti'a acést'a scrie „Romanulu": „Constatamu ca cu tóte incercarile resbelului, cu tóte dificultatile financiare ale statului romanu si in fine cu tóte vuietele neliniscitórie ce circula acumu in privinti'a Basarabiei, creditulu statului romanu cresce si cursulu efecteloru publice se urca necontenitu. Efectele imprumutului Oppenheim, cari sunt barometrulu creditului nostru la Londr'a, cadiusera la 70 la inceputulu resbelului; astadi s'au urcatu la 98. Rent'a romana care la Paris cotéza creditulu nostru, cadiuse la 33 la inceputulu resbelului, dîlele din urma se urcase pana la 57. Obligatiunile si actiunile cailoru nóstre ferate, cari cadiusera in timpii din urma la unu pretiu atatu de ridiculu, incatu actiunile primitive se speculau intr'unu timpu cu 7, se urca pe tóta line'a. Astadi actiunile primitive au trecutu de 25, obligatiunile 6 la suta sunt la 72 si prioritatile ajunsera dîlele din urma pana la 76· Efectele publice interióre sunt asemenea fórte urcate: afara de obligatiunile rurale nici unele numai producu astadi doband'a de 10 la suta."

Telegramele „Gazetei Transilvaniei."

Bucuresci, 8 Februariu 10 óre n. In privinti'a Basarabiei corpurile legiuitóre Senatulu si Camer'a au votatu in unanimitate urmatórea motiune:

„Adunarea si Senatulu declara, ca sunt otarite a mantiené integritatea teritoriului si a nu admite nici-o instrainare a vreunei parti órecare din teritoriulu romanu, in schimbulu vr'unei compensari teritoriale séu vreunei desdaunari."

Sperantia e, ca teritoriulu nostru va scapá neciontitu.

Bucuresci, 8 Febr. Camer'a dupa-ce a votatu cu unanimitate motiunea relativa la Basarabi'a apoi considerandu, ca in impregiurari grave, cá cele de façia trebuie se dispara ori-ce ure si ca toti romanii trebuie se lupte cá fratii, a decisu cu 56 contra 6 voturi retragerea acusatiunei indreptate contra fostiloru ministri.

Rom'a, 7 Febr. (Bir. cor.) **Pap'a Piu alu IX-lea**, dupa-ce a primitu santele taine, a **repausatu** astadi la 4 óre dupa amédiu. Conclav'a se va aduná neamenatu.

Sciri merunte.

Cu pactulu dualisticu stamu reu, opositiunea contra lui cresce in ambele parlamente. In camer'a din Budapest'a a vorbitu Paul Somssich intre aplausele opositiunei contra legei de vama. — „Közvélemény" ne spune ca deputatii sasi inca nu s'au decisu a votá pentru proiectele regimului, si ca este inca sperantia ca voru votá contra lui Tisza tocmai candu acest'a, care ia maltratatu multu, e aprópe de cadere! — Reactivarea ministeriulu din Austri'a n'a facutu impressiune buna in Austri'a unde nu se crede ca va poté isbuti a realisá impacarea.

In 23 Ianuariu v. la ameadiu au incetatu ostilitatile impregiurulu Vidinului. Dumineca bombardamentulu a fostu atatu de tare in catu orasiulu a arsu 6 óre. Armistitiulu e primitu de faptu si de trupele romane.

Ajutorie pentru raniti.

Mediasiu, 11 Ianuariu 1878.

Stimate dle Redactoru! Ve rogu se benevoiti a tramite sum'a alaturata de 12 fl. 20 cr., colectata, in favorulu braviloru ostasi romani raniti, din Mediasiu si din comun'a Brateiu séu directu, séu prin d. Diamandi I. Manole la comitetulu „Crucei rosie" si se publicati alaturat'a lista spre rectificarea subscrisului.

Oftandu-ve viètia indelungata si prenumeranti multi sum s. c. l.

Ambrosiu Aronu,
parochu rom. gr.-cath. cá colectante.

List'a de contribuiri benevole pe sém'a ostasiloru romani colectate din comun'a Brateiu prin subscrisulu:

Theodoru Moldovanu si soçi'a din Mediasiu 5 fl., Ioanu M. Milintoiu 1 fl. Din comun'a Brateiu au contribuitu in naturalia: Ioane Andreiu 1 cupa grâu, Achimu Bacila 2 cupe grâu, Ioane Crisianu 1 c. g., Gligoru Munteanu 2 c. g., Ioanu Opriceanu 2 c. g., Ioanu Giaja 1 c. g., Iosifu Barbu 2 c. g., Achimu Munteanu 2 c. g., Ioane Mij'a 1 c. g., Eli'a Manciu 2 c. g., Dionisiu Boesianu 7 c. g., Ioane Munteanu 14 c. g., Mariutia Crisianu 1 c. g., Georgiu Mij'a 1 c. g., Georgiu Bacila 1 c. g., Ioane Munteanu jun. 2 c. g., Nicolau Marianu 2 c. g., Ioane Andreiu 2 c. g., Ioane Pacurariu 1 c. g., Georgiu Funariu 1 c. g., Theodoru Miclausiu 1 c. g., Gligoru Manciu 1 c. g., Georgiu Funariu 2 c. g., Ioane Bacila 1 c. g., Tom'a Munteanu 1 c. g., Ioane Manciu 1 c. g., Dumitru Funariu 2 c. g., Dumitru Munteanu 2 c. g., Michaele Neagu 1 c. g., Georgiu Munteanu 1 c. g., Ioane Manciu Czekesianu 1 c. g., An'a Manciu 1 c. g., Georgiu Marianu, parochu 3½ c. g., Ioane Munteanu 2 c. g., Ioane Vledutiu 1 c. g., Andronicu Munteanu 1 c. g., Achimu Manciu 1 c. g., Michaele Andreiu 1 c. g., Ioanu Visiu 1 c. g., Georgiu Vladutiu 1 c. g., Stefanu Vledutiu 2 c. g., Ioane Bacila 1 c. g., Achimu Manciu 1 c. g., Siofronu Mij'a 1 c. g., Georgiu Munteanu 2 c. g., Marisc'a Craciunu 1 c. g., Valenii 2½ c. g., Andreiu Crisianu 1 c. g., Gosmanulu Andronicu Munteanu din vecinatatea s'a 7 c. g., Ambrosiu Aronu, parochu 14 cupe grâu; puçine rize vendute cu 20 cr. v. a.

Brateiu, 11 Ianuariu 1878.

Ambrosiu Aronu,
parochu rom. gr.-cath.

Brasiovu, in Decembre 1877.

Ofrande pentru soldatii romani raniti, primite de subsemnatulu prin dlu parochu Petru Ales. Vlassa dela romanii din comunele josu notate si tramise prinçiului Dimitrie Gr. Ghic'a, presiedintele „Crucei rosie" la Bucuresci.

Diamandi I. Manole

Petru Vlassa 1 fl., Iuliu Vlassa 20 cr., Trajanu Vlassa 20 cr., An'a Vlassa 60 cr., Iuli'a Vlassa Moldovanu 20 cr., Andrei Lin'a 20 cr., Silvasanu Vasilie 10 cr., Marinceanu Todoru 10 cr., Vitanu Veron'a 10 cr., Chisu Ionu 20 cr., Hudrea Anisie 20 cr., Iug'a Teodoru 10 cr., Hudrea Ionu 30 cr., Cadarinu Graptina 20 cr., Florea Ionu 20 cr., Ili'a Vasilica 30 cr., Popa Sintionu 20 cr., Salagianu Vasilie 39 cr., Hossu Gligoru 15 cr., Chisu An'a 40 cr., Hudrea Ustin'a 10 cr., Presecanu An'a 10 cr., Cadariu Iacobu 10 cr., Marinceanu An'a 10 cr., Marinceanu Todoru 10 cr., Iuga Mari'a 10 cr., Iuga Gavrila 10 cr, Salageanu Mari'a 10 cr., Cordis An'a 10 cr., Marinceanu Mari'a 10 cr., Ili'a Ionu 50 cr. — Din comun'a Iar'a: Vasiliu Lucaciu 1 fl., Suciu Iacobu 1 fl., Popa Constantinu 50 cr., Tentianu Ilie 40 cr., Popa Iacobu 20 cr., Berasiu Petru 20 cr., Rosiu Petru 50 cr., Crisanu Filipu 10 cr., Mothiocu Iuonu 10 cr., Unu anonimu 1 fl. Din comun'a Belior'a: Iacobu Russu 1 fl., Ioanu Partila 30 cr., Ioanu Boboie 10 cr., Partila Palagie 10 cr., Danu Partila 10 cr., Gavrila Betiu 10 cr., Gligoru Cucea 10 cr., Ilie Bulgaru 20 cr., George Oara 10 cr., Vasilie Iancu 10 cr., Teodoru Oara 10 cr., Simionu Batasiu 10 cr., Vasilie Botasiu 10 cr., Dumitru Boboie 10 cr., Dumitru Oara 10 cr., Vasilie Haganu 10 cr., Ioanu Boboie 10 cr. — Din comun'a Ar.-Ghirisiu: Ioanu Moldovanu 1 fl., Pintia Vasilie 40 cr., Russu Gligoru 50 cr. — Din comun'a Baisior'a: Filofteiu Munteanu 40 cr., Unu anonimu 1 fl. -- Din comun'a Turu: Unu anonimu 1 fl. — Din comun'a Surducu: Iacobu Fodoreanu 1 fl. — Din comun'a Hasmasiu: Iacobu Bordanu 1 fl., Popa Gligoru 10 cr. — Din comun'a Cacov'a: Ioanu Samoila 1 fl. — Din comun'a Bicalatu: Ioanu Morariu 50 cr. — Din comun'a Cistelecu: Alesandru Vamos 1 fl.

Sum'a 23 fl. 64 cr. v. a.

Pretiurile piatiei

in 8 Februariu n. 1878.

		Hectolitre. fl. cr.
Granu	fruntea . .	9.60
	midiulocu .	9.20
	de diosu . .	8.50
Mestecatu		7.80
Secara	frumósa . .	6.40
	de midiulocu	6.10
Ordiulu	frumosu . .	5.70
	de midiulocu	5.50
Ovesulu	frumosu . .	3 25
	de midiulocu	3.15
Porumbulu		4.80
Meiu		6.40
Hrisca		—.—

	Hectolitre. fl. cr.
Mazorea	7.50
Lintea	9.40
Fasolea	6.20
Cartofi	11.—
Sementia de inu . .	1.30
	1 Chilo. fl. cr.
Carne de vita . .	—.36
„ de rimatoriu .	—.44
„ de berbece .	—.—
	100 Chile. fl. cr.
Seu de vita prospetu .	40.—
„ „ „ topitu .	— —

Cursulu la burs'a de Vien'a

din 8 Februariu st. n. 1878.

5% Rent'a charthia (Metalliques) . . .	64.55
5% Rent'a-argintu (imprumutu nationalu) .	67.60
Losurile din 1860 .	112 50
Actiunile bancei nation.	811.—
„ instit. de creditu	213.52
Londr'a, 3 luni .	118.35

Oblig. rurali ungare .	78.75
„ „ Banat-Timis.	78.—
„ „ transilvane.	77.—
„ „ croato-slav.	84.—
Argintulu in marfuri .	103.75
Galbini imperatesci .	5.59
Napoleond'ori . . .	9.40
Marci 100 imp. germ. .	58.35

Editoru: Iacobu Muresianu.
Redactoru responsabilu: Dr. Aurel Muresianu.
Tipografi'a: Ioane Gött si fiiu Henricu.